

ਕਿਰਪਾ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣਾ

ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:5 ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ‘ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮੁਰਦੇ ਹੀ ਸਾਂ ਤਦੋਂ [ਖੁਦਾ ਨੇ] ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਲਿਆ (ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹੋ)।’ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਰ-ਬਾਰ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਪੌਲਸ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ‘ਕਿਰਪਾ’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 88 ਵਾਰ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਐਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਇਸੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਇਹ ਪਾਠ ਇਹਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 3:24 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ‘ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ... ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।’

ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ?

ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ‘ਮਿਹਰ।’ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਹਦੇ ਅਸੀਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ (ਯਸਾਯਾਹ 59:1, 2; ਰੋਮੀਆਂ 3:23)। ਖੁਦਾ ਦੇ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮਾਫ਼ੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਐਨਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਦੁਆਉਣ ਖ਼ਾਤਰ ਕੋਈ ਢੰਗ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਢੰਗ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਉਸ ਸਭ ਨੂੰ ‘ਮਾਫ਼ੀ’ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਠੀਕ-ਠੀਕ ਕੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ?

(1) ਇਸ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਦਾਨ, ਮਸੀਹ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮਹਾਨ ਯੋਜਨਾ ਖੁਦਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਸ ਨੇ ਉਹਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈ ਲਿਆ। ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਸਿਸਟਮ ਭਾਵ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਆਸ ਦਾ ਲੰਗਰ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਜਗਤ ਨਾਲ ਐਨਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨੇ ਪਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ (ਯੂਹੰਨਾ 3:16; 1 ਯੂਹੰਨਾ 2:2)। ਇਹ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

(2) ਮਸੀਹ ਦਾ ਲਹੂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:22; 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:7 ਅਤੇ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:7 ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ਉਹਦੇ ਵਹੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰਣ

ਖੁਦਾਈ ਕਾਰਜ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਇਸ ਕੁਰਬਾਨੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਭਾਵ ਇਹ ਕੁਰਬਾਨੀ ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਹੀ ਕਾਰਣ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਸਾਡੀ ਥਾਂ ਆ ਕੇ ਆਪ ਮੌਤ ਸਹੀ।

(3) ‘‘ਕਿਰਪਾ’’ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮਨ ਬਦਲੀ ‘ਚ ਉਹਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6: 11)। ਆਤਮਾ ਨੇ, ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ, ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੈਰਣਾ ਪਾਏ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਆਤਮਾ, ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6: 17)।

(4) ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਮੁਕਤੀ ਦੁਆਉਂਦੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 1: 16)। ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸੀ। ਇਹ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਖੁਦਾ ਦਾ ਫ਼ਜ਼ਲ ਜਾਂ ਕਿਰਪਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਹੈ। ‘‘ਕਿਰਪਾ’’ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਹੁਣ ਖੁਦਾ, ਮਸੀਹ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ, ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਅਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ।

ਭਲਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ?

‘‘ਭਲਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ?’’ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਮੁਕਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਖੁਦਾ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ‘ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਹੈ?’’ ਕਈਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸਿੱਟੇ ‘ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ: ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਕੇ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਵੇਗਾ। ‘‘ਸਿਰਫ਼ ਕਿਰਪਾ’’ ਨਾਲ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿਖਾਈਆਂ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਗ਼ਲਤ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਫ਼ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇਗਾ (ਮੱਤੀ 7: 13)। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਖੁਦਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਕੇ ਹੋਰ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 2: 11)। ‘‘ਨਿਰ੍ਰੀ ਕਿਰਪਾ’’ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਕੌਣ ਬਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਂ ਫ਼ਜ਼ਲ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਨ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖਾਂਗੇ, ਸੱਚ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਇਕ ਸਿੱਧੀ ਜਿਹੀ ਉਦਾਹਰਣ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਭੋਜਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਰੋਜ਼ ਦੀ ਰੋਟੀ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਖਾਣਾ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾ ਹੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਣਕ ਉੱਗਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵਾਢੀ ਤਕ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਪਕਾਉਣ ਤਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਨ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦਾਨ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਉਤਪਤ 6: 8 ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੂਹ ਉੱਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ 'ਕਿਰਪਾ' ਬਣੀ ਰਹੀ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਹਦੇ ਬਚਾਅ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਉਹਦਾ ਫ਼ਜ਼ਲ ਜਾਂ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਤਦ ਵੀ ਨੂਹ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਭਾਵ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਜਹਾਜ਼ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦੇ ਐਲਾਨ ਮੁਤਾਬਕ ਉਹਦਾ ਬਚਾਅ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਕਰਕੇ ਹੋਇਆ ਸੀ (11:7)।

ਯਹੋਸ਼ੁਆ 6:2 ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਯਰੀਹੋ ਨਗਰ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਕ ਦਾਨ ਸੀ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ ਇਕ ਹਫ਼ਤਾ ਲਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਲਿਖਤ ਵਿੱਚੋਂ ਲਏ ਗਏ ਇਸ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਫੇਰ ਗੌਰ ਕਰੋ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਅਫ਼ਸੀ ਲੋਕ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬਚਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 19 ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨ ਬਦਲੀ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨ ਬਦਲੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਸ ਘਟਨਾ ਵੱਲ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬਚਾਏ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਹੀਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚਾਏ ਜਾਈਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਜੇ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਬਰਕਤ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਸੀ ਪਰ ਬਰਕਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਨਕਾਰੇ ਬਿਨਾ ਕਿਰਪਾ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਸਾਡਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਨ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਮਾ ਲਈ ਹੈ।

ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਹੀ ਹੈ ਭਾਵ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਸ਼ਲਾਘਾ ਯੋਗ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਮਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਨਿਕੰਮੇ ਦਾਸ ਹੀ ਹਾਂ (ਲੂਕਾ 17: 10)। ਸਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਕੇ ਅਸੀਂ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, 'ਫ਼ਜ਼ਲ ਅਜੀਬ! ਕਿਆ ਖੁਸ਼ ਇਲਹਾਨ, ਕਿ ਮੁਝ ਕੋ ਦੀ ਨਜਾਤ!'